

Publicerad 2008-01-29 11:16 av -Ulla Tilemo-

När jag arbetade som lärare för vuxna analfabeter, träffade jag många underbara människor. Särskilt minns jag en kvinna från Vietnam. Hon var i 70-årsåldern, men slet med att lära sig läsa och skriva. Vilka snirklar till bokstäver hon fick till.....</i

Att inte kunna läsa

När hon sa
taximycket
och menade
tack-så-mycket
log jag mot henne
och hon klappade
mig på kinden
men förstod
inte det

roliga
Hon hade
b e s t ä m t
sig för att
lära sig läsa
och
när jag ser
tillbaks
finns
hon
i

minnesbanken
som
ett litet
yrväderstroll

Den dagen när hon läste veckans alla dagar helt rätt
och förstod innebörden och dessutom kunde
skriva ner dem när jag läste upp dem
den dagen grät hon och jag
trodde det var av glädje

men det var det
inte

Hon grät för att hon inte kunde läsa
sitt eget modersmål och för

att hon aldrig skulle
hinna lära sig det

så länge hon levde

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren -Ulla Tilemo- med Poeter.se id #17193 innehar upphovsrätten